

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/174/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010029
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6920010029.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozef Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej na verejnom zasadnutí dňa 31. marca 2021 v trestnej veci obžalovaného B. V., za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr.zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 21.10.2020, sp.zn. 4T/3/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný B. V. podľa § 285 písm. c) Tr.por. oslobodený spod obžaloby za skutok, ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. v G. U. na ul. W., približne XX metrov od rodinného domu č. 7, na verejnom priestranstve sa vyhrážal poškodenému Y. V. so slovami „no pod', toto ti bude poslené“, pričom v ruke držal krátku ručnú strelnú zbraň zn. Q. K. Magnum, Xmm, PA X., v.č.: Q s ktorou ohrozoval a mieril na poškodeného Y. V., na ktorého z nej dvakrát vystrelil, čím u neho vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie a následne chytil za ruku na uvedenom mieste prítomnú H. V., nar. XX.XX.XXXX, strhol ju, po čom spadla na zem, a keď sa chcela postaviť, tak jej kopol jedenkrát do pravej ruky a jedenkrát do pravej nohy, čím poškodenej H. V. spôsobil trieštivú zlomeninu dolného konca vretennej kosti vpravo s miernym posunom, pomliaždenie pravého kolena ľahšieho stupňa bez krvácania do kĺbu iba s podkožnou krvnou podliatinou, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie, počas ktorého sťaženie obvyklého spôsobu života poškodenej trvalo XX dní,

pretože skutok nespáchal obžalovaný.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, čo do viny a trestu, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 07.01.2021, pre nesprávnosť výroku o vine v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na napadnutý rozsudok okresného súdu, a to aj na výrokovú časť, ako aj na jeho odôvodnenie, s ktorými sa však nestotožnil. Argumentoval tým, že obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje zápisnica o trestnom oznámení poškodeného Y. V., ako aj jeho výpoveď, taktiež výpovede poškodenej H. V. a svedkyne Z. V., sčasti aj závery znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a traumatológie. V ďalšom poukázal detailne na obsah výpovedí poškodených Y. V. a H. V., ako aj svedkyne Z. V..

Pokiaľ ďalší vypočutí svedkovia Y. V., R. P., P. X., Q. I., T. P., V. V., T. V., P. G., U. X. a H. X. vypovedali, že v predmetný deň na uvedenom mieste nepočuli, že by sa obžalovaný niekomu vyhrážal a tiež nevideli, že by na niekoho mieril zbraňou, alebo že by strhol na zem poškodenú H. V., a následne ju kopol do nohy, stalo sa tak len preto, že sa v čase spáchania skutku priamo na mieste nenachádzali.

V neprospech obžalovaného vyznieva čiastočne aj záver znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a traumatológie, ktorý konštatuje, že k zraneniu poškodenej H. V. mohlo dôjsť tak, ako ho opísala, resp. ako ho opísal zároveň aj poškodený Y. V., pričom išlo o dlhšie trvajúcu poruchu zdravia s liečbou a práceneschopnosťou nad XX dní.

Vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný sa stal a tento vykazuje znaky vyššie uvedených troch prečinov, z ktorých mal byť obžalovaný uznaný vinným. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 05.02.2021. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj argumentáciu okresného prokurátora, ktorou odôvodnil podané odvolanie, ktoré však nepovažoval za dôvodné.

Podľa jeho názoru je otázne, či obsah podaného odvolania spĺňa podmienky uvedené v § 311 ods. 2 Tr. por., keďže z neho síce vyplýva, že napáda nesprávnosť výroku rozsudku okresného súdu o jeho vine, avšak z neho nemožno zistiť, aké chyby rozsudku vytyka, ani aké chyby vytyka konaniu, ktoré mu predchádzalo. Odvolateľ len vo všeobecnej rovine celé rozsiahle dokazovanie uzavrel tak, že na jeho základe mal byť uznaný vinným za skutok, ktorý mu bol kladený obžalobou za vinu, a ktorý bol právne kvalifikovaný ako tri vyššie uvedené prečiny.

Okresný prokurátor sa zamerl a vyhodnotil len výpovede poškodených, ale výpovede ďalších svedkov už podrobnejšie nevyhodnotil. Navyiac dôkazom, ktoré potvrdzujú jeho obhajobu, pripisuje jednostranne a účelovo nižšiu mieru vierohodnosti, keďže títo svedkovia nemali byť v čase skutku priamo na mieste. Naopak, výpovede poškodených Y. V., H. V. a Z. V. popisuje zhodne ako v podanej obžalobe, hoci na hlavnom pojednávaní boli ich výpovede čiastočne iné, keď napríklad Z. V. uviedla, že pri skutku mal zmeravieť jej brat - Y. V., naopak tento uviedol, že zmeravieť mala jeho sestra - Z. V..

Nesprávny bol záver odvolateľa, že by ním uvedení svedkovia, vypovedajúci inak ako poškodení, nemali byť priamo prítomní pri skutku. Z výpovedí svedkov Y. V. a Q. I. totiž jednoznačne vyplýva, že boli prítomní na mieste skutku a videli celý jeho priebeh. Dokonca prítomné boli aj svedkyne U. X. a H. X., ktorých ako svedkyne skutku označil samotný poškodený Y. V.. Napokon títo svedkovia vo svojich výpovediach nepotvrdili verziu poškodených o priebehu skutku, naopak, o jeho priebehu vypovedali zhodne s jeho tvrdeniami ako obžalovaného, ako aj s tvrdeniami svedkov vypovedajúcich v jeho prospech.

Výpovediam svedkov poškodených nie je možné uveriť aj z ďalšieho dôvodu, keď H. C., družka poškodeného Y. V., mala verbálny konflikt s jeho družkou, ktorá je jej dcérou, a to ohľadne jej vycestovania do B.. H. C. totiž jeho tehotnú družku nahovárala, aby išla porodiť do B., kde by otcovstvo k dieťaťu uznal poškodený Y. V. a na základe toho by mohli poberať nemalé sociálne dávky. O tejto motivácii z ich strany svedčí aj výpoveď svedkyne H. X., ktorá uviedla, že poškodení kričali, že z celej udalosti bude potrebné obviniť jeho, pretože má podmienku a zoberú ho do väzby, čo sa následne aj stalo. Napriek tomu sa však nenaplnila predstava H. C. v tom smere, že ho družka s deťmi, ako aj s nenarodeným dieťaťom, opustí a odíde do B.. Okrem toho, odvolateľovej pozornosti unikla svedecká výpoveď T. L. U., ktorú žiadnym spôsobom nevyhodnotil a ani sa k nej nijako nevyjadril.

Rozsudok okresného súdu považoval za zákonný a správny, jeho odôvodnenie bolo presvedčivé a zodpovedalo všetkým požiadavkám vyplývajúcim z § 168 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti poškodených, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania a zdôraznil, že okresný súd vyhodnotil dôkazy jednostranne

len v prospech obžalovaného. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovaného považoval napadnutý rozsudok za správny a zákonný, pričom v plnom rozsahu poukázal na svoju argumentáciu v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu. V konečnom dôsledku navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu a žiadal, aby sa stal rozsudok okresného súdu právoplatným, keďže bol nevinný.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie v neprospech obžalovaného podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného zo spáchania skutku a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok kladený mu za vinu, spáchal.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Odvolací súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa stal skutok kladený obžalovanému za vinu, resp. jeho druhá časť, pokiaľ ide o fyzické napadnutie poškodenej H. V. inou osobou, pričom toto konanie naplnilo zákonné znaky minimálne trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prihládajúc tiež na ľahšie zo zistených zranení. V tomto smere si totiž vykonané dôkazy neodporovali, práve naopak, nadväzovali na seba, keď aj obžalovaný a svedkovia vypovedajúci v jeho prospech, zhodne uviedli, že pri konflikte došlo k postrčeniu poškodenej, ktorá spadla na zem. Pochybnosti však pretrvali v tom smere, či táto poškodená utrpela najzávažnejšie zranenie, pokiaľ ide o spôsob a mechanizmus jeho vzniku v dôsledku konania inej osoby a či sa tak stalo počas priebehu skutku, pričom až spoľahlivé preukázanie týchto skutočností, by eventuálne mohlo odôvodňovať jeho právnu kvalifikáciu ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.

Na druhej strane, pokiaľ ide o prvú časť skutku, týkajúcu sa verbálneho aj fyzického napadnutia poškodeného Y. V., až ktorej preukázanie by zakladalo právnu kvalifikáciu obžalobného skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a eventuálne aj prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. vo vzťahu k tomuto poškodenému, tak jej spáchanie nebolo jednoznačne preukázané vzhľadom na všetky vykonané dôkazy, a to napriek výpovediam svedkov poškodených, svedkyne Z. V., ako aj ďalších dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného. Ich výpovede, na rozdiel od záveru okresného súdu, nemožno považovať za úplne nevierohodné, na druhej strane ich však nemožno považovať ani za dostatočne hodnoverné, a to jednak vzhľadom na ich vnútornú, ale aj vzájomnú rozpornosť, ohľadne niektorých skutočností a okolností uvádzaných o priebehu skutku, a jednak aj vzhľadom na prípadnú vyššie uvedenú pohnútku týchto svedkov vypovedať v neprospech obžalovaného.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo namieste, vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu.

Pokiaľ ide o hodnotenie jednotlivých vykonaných dôkazov, vrátane svedeckých výpovedí vyznievajúcich, či už v prospech obžalovaného, alebo v jeho neprospech, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa na str. 14 až 18, s ktorým sa stotožnil a nebude ho celé nadbytočne opakovať. Zároveň poukazuje aj na argumentáciu obžalovaného bližšie rozvedenú v písomnom vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora, s ktorou sa v rozhodujúcich

častiach stotožnil. Pri dôslednej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného, bolo pritom nevyhnutné dôjsť nielen k záveru, že pretrvávajú rozumné pochybnosti o osobe páchatela vo vzťahu k druhej časti skutku, ale aj o tom, či sa vôbec stala jeho prvá časť, ktorá bola taktiež obžalovanému kladená za vinu.

Dôležitými boli aj svedecké výpovede Y. U. a T. U. U., ktorí ako zasahujúci príslušníci polície u obžalovaného nevideli žiadnu zbraň, tento sa v čase ich príchodu na mieste skutku, na rozdiel od poškodeného Y. V., ktorý držal v ruke mačetu, ani nenachádzal, a zároveň od susedov následne zistili, že títo nepočuli žiadne výstrely.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že síce nie je úplne vylúčené, že sa obžalovaný dopustil skutku kladeného mu za vinu, resp. aspoň niektorej jeho časti, keďže k určitému konfliktu v danom čase a na danom mieste nepochybne došlo, a to vzhľadom na súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, avšak v tomto smere pretrvali viaceré výrazné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal odvolací súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil. Nebolo totiž jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že práve on bol tou osobou, ktorá preukázajú časť skutku kladeného mu za vinu, ktorá bola zároveň trestným činom, spáchala. V ďalšej časti skutku, ktorý mu bol kladený za vinu, nebolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané ani to, či sa vôbec stal, a v určitej časti nebolo zase dostatočne preukázané, či išlo o trestný čin.

L. § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.